

סיפורו של בית הקברות בחסקיי

אשר עובדיה

Minna Rozen, *Hasköy Cemetery – Typology of Stones*, University of Pennsylvania and Tel Aviv University 1994, I-X, Part I: 121 pp. Part II: 271 pp. maps, drawings, tables, black-and-white and colored photographs.

.א

ארבע מאות שנים של קהילה יהודית גלוות בבית הקברות Hasköy, שעל הגדה הצפונית של קרן הזהב באיסטנבול, שהוא נושא ספרה של מינה רוזן. בית קברות זה הושף חיים יהודים תוססים ובלתי פוסקים המשתקפים במצבות בית העםין, הנוצרות בתוכן סיפורו היה של קהילה שלמה. הספר עוסק בתייעוד שיטתי ורחב היקף של בית הקברות, שבו קברות הקהילה היהודית את מתיה למן בשנת 1582 ועד עצם היום הזה. רוב הנפטרים שנקברו בו היו יהודים משכונות Hasköy ומשכונות Galata הסמוכה לה. לדבריה של המחברת, שכונה זו הייתה במשך מאות שנים אחד המרכזים הגדולים והחשובים של יהדות איסטנבול, בבחינת רובע היהודי. המצבות בבית העםין, על עיטוריהם והכתובות החקוקות על גביהן, חושפות את סודותיו של עולם האטמול, עולם שנגנו. הן מציגות בתיאב ופרטים בעלי מקצועות שונים, כמו דיגים, סוחרים, פועלים, חוקרים ואחרים. מן המצבות ניתן ללמוד על נסיבות מותם של הנפטרים. הם בינם לבין אלה שנפטרו במכבים ובטרם עת מחילות או מגפות שפקדו את העיר, ואחרים שנפלו חללים במלחמות שונות.

.ב

ספר שני חלקים המשלימים זה את זה: האחד עוסק במתודולוגיה וניתוח ('עמ' 1-121); והאחר בטיפוליה של מצבות קבורה ('עמ' 1-271). חלקו הראשון של הספר עוסק, בין השאר, בהיסטוריה של בית הקברות Hasköy, בסוגי מצבות הקבורה, הרכב החומר של המצבות, טיפוסי האותיות, עיצוב המצבה בסוגנות שונות הכרוכים ביהדות ובאסלאם ובאמניות החותיות. כן בוחנת רוזן את אפיונו של אמנון הקבורה ובמשמעותם ההיסטורית והתרבותית למשל, בסוגנות ומוטיבים עות'מאניים שאומצו. בסמלים שונים של מותם ובמורטבים לאומיים, כמו המנורה, הסהר והכוכב. נשאים אלה נדונים בפירוט ובהרחבה, אגב ניתוח מקיף ועמיק של החומר. בדור ז' פותחת רוזן צוהר לעולם אחר ופורשת לפני הקורא יריעת רחבה ומגוונת של חומר גומי וראוני. אין צל של ספק, שההתיחסות לביעיות ולמושגים הנזכרים לעיל מעשירה את ידיעותינו ומעלה על נס עניינים שלא היינו מודעים להם עד כה. רוזן השכילה להציג בפני הקורא תמונה בהירה ורבת תכניות, המהווה נדבך ומצק לחקר קהילות Hasköy ו-Galata.

בספרה יש משום פריצת דרך חשובה מבחינה מתודולוגית ומחקרית. בכך היא מניחה יסוד לעבודות נוספות מסgo זה.

החלק השני של הספר עוסק בחלוקת טיפולוגית של מצבות הקבורה לסוגיהן, המוצגת בטבלאות מפורטות. החלוקת מתבססת על צורת הנחתן של המצבות (אנכית, אופקית וכד'), בתוספת אריאציות, תוך ציון העיטוויות. סיווג המצבות מלמד על סגנון העיטורים שרוחה באוטה עת ועל טעםם של המזמינים. המחברת מארירה את עניין הקורא בספר רב של תרשימים, שרטוטים וחתכים, יחד עם מתן מידות המצבות ותאריכן. החלוקה הטיפולוגית וקידודה נעשו כדי לאפשר טיפול ממוחשב בקטגוריות העצומה של החומר. ניתוח הטיפולוגיה באמצעות המחשב פותח דרך להבנת ההיסטוריה החברתית והתרבותית של קהילות יהודית Galata ו-Hasköy ו-עושה שימוש חדשני במ Lager הנטים הרבעוניים של קהילתי יהודית. תרומה חשובה אחרת מרימה רוזן בתשומת-הלב שהיא מקדישה לכתבות עברית, שהן מאפשרות לדלות פרטימ רבים על הנפטר. הכתבות מובאות בצלומים הרבים שבחלקן הראשון בספר, אשר מוסיפים לו נוף אסתטי לא מבוטל. כל אלה תורמים להבנת חשיבותו של בית הקברות, ומארחים גישה נוחה לחומר המתועד וחדירה לעומקם של התיאורים והפרטים. בסוף החיבור מובאיםביבליוגרפיה מפורשת ועדכנית ומפתחות לשמות אנשים, מקומות ונושאים.

ג.

עובדות מחקר זו בוצעה בין השנים 1987-1990 ובמהלכה נסקרו, תועדו וצולמו 22,000 מצבות קבורה ב-Hasköy, מתוך כלל של כ-50,000 מצבות קבורה מבתי קברות יהודים בתורכיה והתקופה העות'מאנית. ההיסטוריה, האpigraf, חוקר הפולקלור וחוקר האמנויות ימצאו בספר זה ובוחר הרוב והמגון הטמון בו מkor בلتיא אכב ומכשיר עזר רב לחישות לדיסציפלינות מחקריות אחורות. כך למשל, המצבות שנאספו ותועדו בספר תאפשרו לעמוד על החיים התרבותיים והפולקלוריים וכמרין להתחקות אחר היבטים חברתיים וככללים של הקהילה היהודית באיסטנבול ובפרט של היהודי שכנות Galata ו-Hasköy. הן תשמשנה מkor לחקר שמות אנשי הקהילה, מקצועותיהם, יחסם לקישוט וכו'.

ספר זה הוא אחד הניסיונות הראשונים – אם לא הראשון – המטפל בשיטות ובمبرירות בנושא מסווג זה. בתיקבורות דומות וכן מונומנטים יהודים בתורכיה ובאזורות אחרות לא זכו עד כה להשומתילב מספקת של גופים או חוקרים; ואם לא נכחנו ונעלמו, הרי זמנם קצר ומה שלא עשה עד כה הטבע עשה יד אדם. ממשות ומוסדות שונים מתחשיים, בדרך כלל, לאodium מוצלים אלה, המשקרים ומייצגים את ההיסטוריה והתרבות החומרית של הקהילות בפוזורה. "יאמר, זה רגע של אמרת ואם הוא יוחמץ תוחמץ הזדמנויות לתעד מונומנטים יהודים על סף הכהדה ברחבי התפוצה היהודית.

עם זאת, מן הראוי להזכיר כמה עבודות שתרמו לتعيين מונומנטים יהודים בתפוצה. בכך הן לא רק הוסיפו נדבך למחקר המדעי, אלא גם שימרו את המורשת היהודית, שרובנה נכחדה. עבודותיו החלוציות ופורצות הדרכ שיל יעקב פינקרפלד על בתו כניסה בארץ ישראל, בצפון אפריקה ובאיטליה וכן על אמות היהודית הן נר

לאלה העוסקים בחקר אדריכלות בתיה הכנסתית.¹ בילדיהם לא היו נזוכים למידע העצום והחוש במן העבר היהודי הגולם בהן.

בתהום האפיגראפיה נעשתה עבודה איסוף חשובה בספרד,² ביוון (סאליניקי ומיסטרוה),³ בבולגריה,⁴ בצרפת,⁵ ובעיר (פראג) ובצרפת,⁶ תוך תיעוד כתובות או הממצאות, אך בדרך כלל ללא דיון במשמעות הארכיאולוגי או האמנוטי, או במשמעות החברתית והתרבותית. גישה דומה נתקה גם בעניין הממצאות היהודיות בדוברובנוק,⁷ תוך טיפול במסלימים ולא בתכנום. חקר בתיק-קברות יהודים בתפוצות, תוך תיעוד הממצאות וכתובותיהן, זכה לתשומת-לב מועטה והמלאה עדין מרובה.⁸

בעת האחרונה התפרסמו בגרמניה קבצים המתעדים בתיעולמים יהודיים שם, כולל כתובות של גבי הממצאות, אך חסר בהם דיון של ממש במשמעות החברתית או התרבותית.⁹ מפעלו של ברנדט וכשטיין, שנעשה בראשית המאה הנווכחית, זיכה אותנו בתיעוד של שני בתיעולמים יהודים עתיקים באוסטריה, האחד בוינה¹⁰ והאחר באיזנשטיאט. יש לציין, שהמקרה של L.V. Rutgers, העוסק באינטראקציה של היהודים וגויים בעת התקופה,¹¹ הוא קרוב יותר מבחינה רעיונית והגמota הכליליות

1. פינקרפלד, בתיה הכנסיות בארץ-ישראל, ירושלים תש"ו; הנ"ל, בתיה הכנסת באפריקה הצפונית, ירושלים תש"ד (1974); הנ"ל, בתיה הכנסת באיטליה, ירושלים תש"ד (1954); הנ"ל, שבילי אמונות יהודית, תל אביב תש"ח (1957).

2. F. Cantera, 'Nuevas inscripciones hebraicas leonesas', *Sefarad*, 3 (1943), pp. 32-58; F. Cantera and J.M. Millas Vallicrosa, *Les Inscripciones hebraicas de España*, Madrid 1956; A. Duran Sanpere and J.M. Millas Vallicrosa, 'Una necrópolis judaica en el Montjuich de Barcelona', *Sefarad*, 7 (1947), pp. 231-250

3. יש עמנואל, מזכרות של אלוניקי, ירושלים תשכ'ג-תשכ'ח (1984); D. Spiegel and S. Bowman, 'Hebrew Epitaphs of Mistra', *Michael*, 7 (1988), pp. 201-224

4. N. Kochev, 'Jewish Inscriptions in Bulgaria from the XVth to the XIXth Centuries', *Annual of the Social, Cultural and Educational Association of the Jews in Bulgaria*, 10 (1974), pp. 121-152

5. א' מונלש, כתובות מביתיה העלמי היהודי העתיק בפראג, ירושלים תשמ"ח. G. Nahon, *Inscriptions hébraïques et juives de France médiévale*, Paris 1986

6. Z. Efron, 'Jevrejski Nadgroni Spomenici u Dubrovniku (Jewish Tombstones at Dubrovnik)', *Zbornik*, 1 (1971), pp. 337-340

7. E. Perez Herrero, 'Reseña del estado de las cuestiones: Apuntes para el estudio de las necrópolis judías de época medieval o ensayo de tipología sepulcral', *Sefarad*, 38 (1978), pp. 341-342; E. Perez Herrero and F. Perez Castro, 'Puente Castro: Excavación de cuatro tumbas medievales judías y hallazgo de un nuevo epitafio hebreo', *Sefarad*, 34 (1974), pp. 31-41; ש' סימונסון, 'הודי סירוקה ובית הקברות שלהם', ספוננות ח (תשכ'ד), עמ' רעיגר-רפב.

8. B. Szklanowski, *Haus des ewigen Lebens. Beit Hachajim. Der jüdische Friedhof in Darmstadt. Grabstätten von 1714-1848*, Darmstadt 1988; A. Etzold, J. Fait, P. Kirchner, H. Knobloch, *Jüdische Friedhöfe in Berlin*, Berlin 1988

9. B. Wachstein, *Hebraische Grabsteine aus dem XIII-XV Jahrhundert in Wien und Umgebung*, Wien 1916

10. L.V. Rutgers, 'Archaeological Evidence for the Interaction of Jews and non-Jews in Late Antiquity', *American Journal of Archaeology*, 96 (1992), pp. 101-118

לעבודתה של מינה רוזן, אמונה בית הקברות ב-*Hasköy* הוא אחד מני רבים, אך יש לקוות שתיעודו ופרסומו המדעי יעוררו תגובה שרשרת, לתיעוד מונומנטים יהודיים נוספים ברחבי טורכיה ובארצאות אחרות.

ספרה של מינה רוזן מספק אפוא מידע רב-חשיבות על אחד מבתי הקברות היהודיים של איסטנבול, שלמרבה המזל נשתרם בזיכרון משכיעת רצון. היא מדגישה בו את ההיבטים הרדיאוניים ואת המשמעותיות החברתית והתרבותית של הקהילה היהודית באיסטנבול, בצד התיעוד שהוא מלאכת מחשבה. הספר מצטיין במבנה היגייני, בארגון החומר, בהצגת הממצאים, בתיאורים ובניתויהם. הוא כתוב בזיכרון הירושה, עניינית ושורפת, ומציג תמונה אמיתית ונאמנה של אחד המונומנטים היהודיים בטורקיה. האירויים, התרשימים והשרטוטים תורמים לרבות לערכה של יהודים זו, ומשווים לה צורה נאה. הפורמט הגדול של הספר, הגורם לאין נוחיות מסויימת, איינו פוגם בעבודתה החדשנית והמקורית של מינה רוזן. ספר זה יוכל לשמש דוגמה לחוקרים שיעסקו במחקרם כאלה ודומים להם, שהשעה דוחקת לביצוע.